

tulás után folyami hordalék rakódott a maradványokra, ami azért fontos, mert ez csak a Duna-ág lezárása előtt volt lehetséges. Valószínűsítjük, hogy római kori kikötői építményeket találtunk.

NÉMETH MARGIT – KIRCHHOF ANITA –
TÓTH JÁNOS ATTILA

79. Budapest, III. Harsánylejtő

Ró

2004. február 6-án helyszíni szemle során érintettük a Harsánylejtő nyugati részét (hrsz.: 20656/6), amelynek északi oldala szántóföld. A területtől északnyugatra 1996-ban Zsidi Paula a Kr. u. 2. század elejére keltezhető falusias telep részletét, illetve egy fa-föld konstrukciós monumentális építményt tárt fel.⁵

A jelenleg is mezőgazdasági művelés alatt álló területén 2001 júniusában egy bejárás alkalmával Zsidi Paula és Lassányi Gábor köves foltokat és falnyomokat észlelt a friss szántásban.⁶ Az ideai szemle során ugyanitt (Harsánylejtő 28. hrsz.: 20156 a telekkel észak felől szemben, a szántó hrsz-a: 20656/6) ismét megfigyeltük a köves foltokat, illetve római kori házikerámiát és építési töredékeket (tubus- és tegulatöredékek) gyűjtöttünk.

A két szemle során megfigyelt jelenségek a vizsgált szántórészen római kori épületmaradványokra utalnak.

Munkatársak: Gyuricza Anna, Havas Zoltán.

T. LÁNG ORSOLYA

80. Budapest, III. Hunor utca 56–58.

Ró

A régi textilfestő gyár szomszédságában lévő telek területén épülő három tömbből álló házcsoporthoz kivitelezése előtt próbaásatást végeztünk. Az Árpád-forrás, a Vörösvári út és a Bécsi út által határolt háromszögben lévő lelőhelyet az újkori térképek vizes rétként jelölték. A kutatással arra szeretnénk volna választ kapni, hogy a korábbi időszakokban milyen jellegű hasznosítás nyomai mutatkoznak, esetleg vannak-e településnyomok. Az ásatás eredményei és a munkánkat kiegészítő geopedagógiai vizsgálatok (dr. Mindszenty Andrea, Horváth Zoltán, Krolopp Endre, ELTE) alapján kiderült, hogy a források a római korban befoglalt források vizét mesterséges úton vezették a Dunába. Ezáltal feltöltődtek a források környezetében kialakult tavacsák. A telek területén húzódó egyik ilyen tó mésztufa feneke felett kő- és téglatörmelék, humuszos rétegből római kori szórvány anyag került elő. Az ásatási terület K-i részén az újkori beásások között néhány sekély, római korra keltezett beásást bontottunk ki.

TÓTH ANIKÓ – KÁRPÁTI ZOLTÁN

81. Budapest, III. Huszti út

Ró

A BTM Aquincumi Múzeuma 2003. július 9–28. között végezte el a terület (hrsz.: 18910/109) szondázó jellegű régészeti feltárását. A régészetiileg védett telken lakóparkot kívánnak építeni.

Pető Mária 1977 és 1980 közötti ásatási eredményei alapján egyértelművé vált, hogy a polgár város D-i városfalán kívül is számolni kell beépítéssel, a leletanyag alapján zömében a Kr. u. 2. század végétől–3. század elejétől.

A területre akkor 80 cm feltöltés került, egyben régészeti védelem alá helyezték. A telket most lakópark építése céljából vásárolták meg, ide összefüggő teremgarázsos épület kerül. A feltárás módját és méreteit nagymértékben befolyásolták a meglévő betonlapok, amelyek – egy szondaárok tanúsága szerint – kb. 2,4 m mélyre mennek le, megbolygatva az antik kultúrréteget, illetve megszegve ezzel az eredetileg 80 cm-ben meghatározott alapozási mélységet.

É–D-i (5×29 m), K–Ny-i (5×22,8 m) árkunkban ugyanazt a rétegsort tapasztaltuk.

1. A jelenlegi terepszint alatt kb. 80 cm vastag újkori feltöltés, amely az 1970-es évek végén került a területre.

2. Ez alatt – szintén újkori – sárgásbarna agyagos szint következik, felületén barázda, vagy keréknyomokkal. Ez a Kaszásdűlői lakótelep felépülését megelőzően kis családi házas, mezőgazdasági művelés alatt álló terület volt. Pető M. még erről a szintről kezdte feltárásait 1977–1980 között.

3. Alatta mindkét felületen közepbarna színű agyagos szint következik, amelyből már római leletanyag (kerámia, terra sigillata darabok, vastöredékek) került elő, de vaspatkók jelenléte későbbi használatra utal.

4. Ez alatt mindkét árokban közel 40–50 cm vastag, római leletanyagot tartalmazó szürkésfekete, épülettörmelék szint következett. Pontosabb korhatározása csak a leletanyag kiértékelése után lehetséges. A réteg vízszintes felszíne planírozásra utal. A „B” felületen, annak Ny-i végénél ezt a réteget vágta egy deszkabéltű kút, amelyből vastöredék és egy nagyobb textilmaradvány került elő. Faanyagát jelenleg vizsgáljuk. Kora így még bizonytalan, de valószínűleg nem római kori. A kút felső részét korábbi tereprendezéskor elpusztíthatták, ezért jelentkezett csak ebben a rétegben.

5. Ezen réteg alatt egy feketésbarna, római kori réteg következett. A szintből – összefüggés és objektumok nélkül – nagy mennyiségű római kerámiatöredék, építési törmelék, ember- és állatcsontdarab, üvegtöredék került elő. A réteg tetején, az „A” felület D-i és a „B” felület K-i végében többszörösen megújított, fehérmurvas járószint-részletek, épületomladékok és egy vörös sávós festésű freskötöredék elplanírozott (esetleg később szétszántott) épületmaradványokra utal. A rétegből előkerült – és egyelőre későbbinek tűnő – patkók jelenléte magyarázhatja a római objektumok pusztulását (mezőgazdasági művelés).

5 ZSIDI P.: Az aquincumi municipium territóriumán végzett kutatások. Aquincumi Füzetek 3, 1997 (1996) 58–65.

6 LASSÁNYI G.: Lelőhely-bejárások és régészeti örökségünk védelme. Aquincumi Füzetek 8, 2002. 150–154.